

מֵאֲמָרֵי
יָמוֹת
הַפְּמִשִּׁיחַ

מְלֻכּוּתֵים מִסְפָּר
הַזֹּהֵר הַקָּדוֹשׁ
עִם הַפִּירוּשׁ הַנִּפְלֵא
מִתּוֹק מְדַבֵּשׁ

84

20

מִתּוֹק מְדַבֵּשׁ

מוֹפֵץ בַּעֲשֻׁרוֹת אֲלָפֵי עוֹתָקִים לְרֹגֶל יוֹבֵל הָעֲשָׂרִים
לְהִלּוֹלֵת הַגֹּה"צ הַמְּקוֹבֵל בַּעַל מִתּוֹק מְדַבֵּשׁ זִיע"א י"ד שְׁבַט תשפ"ה

בעזרת השם יתברך

מאמרי

!מות הַמְּשִׁיחַ

מלוקמים מספר

הַזֶּהר הַקָּדוֹשׁ

מהתנא האלקי

רבי שמעון בר יוחאי ז"ע

עם הפירוש הנפלא

מתוך מדבש

מאת הגה"ק המקובל רבי דניאל פריש זצוקל"ה

מופץ בעשרות אלפי עותקים לרגל יובל העשרים
להוצאת הגה"צ המקובל בעל מתוך מדבש זיע"א י"ד שבט תשפ"ה

היטיבה ה' לטובים

הדפסת והפצת

קונטרס ימות המשיח לזיכוי הרבים

מוקדש

לזכות הנדיב הנכבד

מוה"ר אוגר אורי בן רוחמה הי"ו

ולזכות הוריו החשובים שיחיו עמו"ש

מוה"ר דוד בן ג'לייט הי"ו

האה"ח מרת רוחמה בת עליזה תחי'

ולזכות משפחתו הע"י

קרן בת רוחמה

הודיה בת רוחמה

ויה"ר שיתברכו בכל מילי דמיטב, וזכות התנ"א רשב"י זיע"א יגן
וימליץ טוב עליהם ויוושעו בשפע ברכה והצלחה בכל הענינים,
ויזכו לרוות תענוג ונחת מכל המשפחה, אושר ועושר, בכריאות
איתנה בגוף ובנפש, וסייעתא דשמיא וכט"ס, עד שנזכה ונחיה
ונראה ונירש טובה וברכה לשני ימות המשיח בקרוב. אמן

בסייעתא דשמיא

לרגל יובל העשרים להילולת רבינו הגה"צ בעל מתוק מדבש וצוק"ל

במלאה עשרים שנה להסתלקותו לשמי מרום של נור תפארתינו הגה"צ המקובל כש"ת רבי **דניאל פריש** וצוק"ל בעל הפירוש הנפלא **מתוק מדבש** על כל ספרי זוהר הקדוש וש"א, ס, מסכמים ב'בית הזהר מתוק מדבש' עשרים שנות פעילות והפצת אור זוהר"ק בכל קצווי תבל, שני עשורים של הוצאת ספרים רבים המתקבלים לרצון אצל כל בני היהדות, שני עשורים של הפצה ענקית בכל מיני דרכים להרבות צורבים ללימוד זוהר"ק, וב"ה בסיפוק רב זוכים לראות פרי בעמלם להמשיך מורשתו של האי צדיק בעל ההילולא אשר כל כולו עסק בגילוי האור המתוק כשמו כן היא לכל אחד ואחד באשר היא, וכפי שמעידים יודעי דבר עד לפני הופעת הפירוש מתוק מדבש, ספר זוהר"ק היה רק נחלת המקובלים וחסידים ואנשי מעשה.

ועתה בעקבתא דמשיחא התקיימה חזיונה של הני צדיקי קדמאי אשר בפירוש כתבו שקודם ביאת הגאולה, **יבוא יהודי ויזכה לפרש את כל ספר זוהר"ק באופן שיחא שוה לכל נפש ממש**, והיינו דאהני ליה לאותו צדיק כאשר לא החזיק טיבותא לנפשיה וברח מכל פרסום וכבוד, וכל מאוויזי וחפצו היה להפיץ תורת הרשב"י בישראל כדי לקרב את הגאולה **ברחמים** כהבטחת הרשב"י ברעיא מהימנא פר' נשא, **שבוכות ספר זוהר יפקון מן גלותא ברחמי**, ועלתה בידו אשר חיבורו נתקבל בכל תפוצות ישראל באהבה רבה, וגדולי ישראל בדור האחרון שבחו ופארו ורוממו שבר יקר חיבור זה אשר לגדולות נוצר להביא הבשורה לכל עם ישראל להגות באמרי שפר תורת זוהר"ק, וגם העם שבשדות פשוטי המון עם החלו להנות מאור הקדושה ואור הגאולה.

כעת לקראת יומא דהילולא קדישא, כשהשערים פתוחים וכל אחד ואחד יכול לזכות לגילוי האור הנערב והבהיר של הרשב"י עם הפירוש הערב והנפלא **מתוק מדבש** מצטרפים המונים לעשרות האלפים המתענגים ומתעלים בלימוד והבנת זוהר הקדוש - לימוד קדוש ומסוגל המקדש ומטהר את הלב והנפש ומכניע את יצר הרע והקליפות, וסגולתו **ברוחניות ובגשמיות** להשפיע על הלומד הזקוק לדבר ישועה ורחמים בכל עניינו, כפי שאף התבטאו גאוני וצדיקי קמאי ז"ע ברום מעלת לימוד זוהר הקדוש.

והננו באומר כבוד של שבח והודיה להש"ת על העבר ותפלה ובקשה על העתיד, לזכות את ישראל באור תורת האמת שע"י נוכח להגאולה השלמה ברחמים בקרוב ובמהרה דידן אנס"י.

אַחֶפּה לֹו פֶּכֶל יוֹם שְׁיִבָא

אִיתָא בגמ' (שבת לא.) בשעה שמכניסין אדם לדִין אומרים לו כו', **צפית לישועה**, ופירש רש"י לדברי הנביאים - והיינו לחזון הגאולה - והפליג בזה המהרש"א שם בענין התביעה העליונה מכל אחד מישראל לצפות לישועה, כלומר **שיצפה לכך בכל שעה** ובלש"ק: דהיינו ישועות בלשון רבים **לפי שהמצפה ומקוה לישועה "בכל שעה" הם רבים**, וע"ד שפסק **הרמב"ם** בפ"א מהלכות מלכים (ה"א) בדבר **המלך המשיח שעתיד לעמוד**, וכל מי שאינו מאמין בו או שאינו מחכה לביאתו, לא בשאר נביאים בלבד הוא מופר - דהיינו ביעודי הגאולה הכתובים בתנ"ך - אלא בתורה ובמשה רבינו, שהרי התורה העידה עליו שנאמר (דברים ל, ג-ד) ושב ה' אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך וגו'..., ואלו הדברים המפורשים בתורה הם כוללים כל הדברים שנאמרו על ידי כל הנביאים, אף בפרשת בלעם נאמר, ושם נבא במשיח בן דוד - שמושיע את ישראל באחרונה - אשרונו ולא קרוב זה **מלך המשיח**...

הנה ידועים דברי רבינו הנשר הגדול **הרמב"ם** ז"ל בפירוש המשניות בפ"י ממש' סנהדרין: ממה שצריך תנאי והוא הראוי מכל מקומות שצריך דתנו ויסודותיה **שלשה עשר יסודות**..., **היסוד שנים עשר ימות המשיח** והוא **להאמין ולצפות שיבא - המשיח** - ולא יחשב שיתאחר, אם יתמהמה חכה לו, ולא ישים לו זמן ולא יעשה לו סברות במקראות להוציא זמן ביאתו, וחכמים אומרים (סנהדרין צו ע"ב) תפח רוחן של מחשבי קצין, ושיאמין שיהיה לו יתרון ומעלה וכבוד על כל המלכים שהיו מעולם כפי שנבאו עליו כל הנביאים ממושה רבינו ע"ה עד - הנביא - מלאכי ע"ה, ומי שהסתפק בו או נתמעט אצלו מעלתו כפר בתורה, שיעד בו בתורה בפירוש בפרשת בלעם ופרשת אתם נצבים, ...כפר בשם הש"ת ובדברי נביאיו, - מאלו הי"ג יסודות יצא לנו הפיוט **אני מאמין** הנקרא "ג עקרים, שגדולי חכמי ישראל בכל הדורות הקפידו לאומרו בכל יום בכמיהה וצפיה לגאולה, וכבר אמרו חז"ל (סנהדרין צו ע"ב) תניא רבי נתן אומר מקרא זה נוקב ויורד עד **תהום** (הבקוק ב, א): כי עוד חזון למועד וְיָפֶחַ לִקְצֵן ולא יכוב, אם יתמהמה חכה לו **כי בא יבא לא יאחר** ... שמוא תאמר אנו מחכים והוא אינו מחכה, תלמוד לומר (ישעי' ל, יח) ולכן **יחכה ה' לחוננכם** ולכן ירום לרחמכם כי אלקי משפט ה' **אשרי כל חוכי לו**. ...ונאמר לעיל שם (פסוק טו) כה אמר ה' אלקים קדוש ישראל **בשובה ונחת תושעון**.

ונחתום בדברי **האור החיים** חק' בפ' **ראה** (דברים טו, ז) על הפסוק כי יהיה כך אביון: ירמוז - הכתוב - להעיר הערה גדולה על אחד המיוחד שבאומה **שאליו אנו מקוים ומצפים מתי יבוא**, והוא **מלך ישראל משיחנו**... הדבר אשר יסובבנו להיות אביון אמר - הכתוב - כך פירוש בסיבתך כי עונותינו האריכו קצנו... הוא אביון בנו **שמתאוה מתי יבוא לגאלנו**, וצא ולמד ממה שאמרו חז"ל במעשה רבי יהושע בן לוי שכשראהו מלך המשיח שאלו על ישראל שבעולם, ואמר לו ריב"ל כי הם יושבים ומצפים ביאתו, וכששמעו כן געה **החסיד בבכיה רבה מתשוקתו לבוא לגאלם**... ויצו ה' **לכל איש ישראל** שלא יאמץ את לבבו, אלא יתחזק **בכל עוז ותעצומות למלאות חשק האחד המיוחד**... - המשיח לגאול את ישראל, - כי **באמצעות מעשה בני אדם** ובפרט מצות הצדקה... **יעריך האדם בדעתו שהמעשה הוא לתכלית דבר זה של משיח ה'**, שיבוא לגאלנו במהרה בימינו אמן.

חודש שבט תשפ"ה מכון מתוק מדבש
לקראת יומא דהילולא העשרים של מורינו בעל מתוק מדבש זצוק"ל

רשב"י התפלל על אריכות הגלות וגלה עתידות

רבי שמעון זקף ידיו, ובכה ואמר, ווי מאן דייזדמן ביהוה זמנא, וזכא חולקיה מאן דייזדמן וישתכח ביהוה זמנא, ווי מאן דייזדמן ביהוה זמנא, בגין דכד ייתי קדשא בריך הוא לפקדא לאילתא, יסתפל מאן אינון דקיימין בהדה, בכל אינון דמשתכחי עמה, בכל עובדוי דכל חד וחד, ולא ישתכח זכאי, דכתיב (ישעיה סג ה) ואביט ואין עוזר, וכמה עקתין על עקתין

מתוך מדבש

מאמר "רשב"י התפלל על אריכות הגלות וגלה עתידות" בו מובא חזון קדשו של רשב"י לימות המשיח שהקב"ה יעיין כביכול במעשיו של כל יחיד ויחיד וכשלא ימצא בהם זכויות ראויות לעזר הגאולה אזי יגרם בזה סבל לישראל, אולם אשרי מי שיתקיים אז באמונה שיזכה לאור שמחת המלך ברוך הוא, שאז ישמח ה' במעשיו.

(מקור המאמר זוהר פרשת שמות דף י ע"ב, ונציאורינו כרך ה עמ' סב-סג)

רבי שמעון זקף ידיו רבי שמעון זקף ידיו על אריכות הגלות, ובכה ואמר, ווי מאן דייזדמן ביהוה זמנא, וזכא חולקיה מאן דייזדמן וישתכח ביהוה זמנא, ווי מאן דייזדמן ביהוה זמנא, בגין דכד ייתי קדשא בריך הוא לפקדא לאילתא, יסתפל מאן אינון דקיימין בהדה, בכל אינון דמשתכחי עמה, בכל עובדוי דכל חד וחד, ולא ישתכח זכאי, דכתיב ואביט ואין עוזר, וכמה עקתין על עקתין

הקדוש ברוך הוא לפקוד את האלה שיהא השכינה הקדושה לפדותה מן הגלות, יסתפל מאן אינון דקיימין בהדה יסתפל בכללות מי הם העומדים עמה, בכל אינון דמשתכחי עמה, ויסתפל בפרטות בכל אלו שימצאו עמה, בכל עובדוי דכל חד וחד, ולא ישתכח זכאי ויסתפל בכל המעשים של כל אחד ואחד ולא ימצא מי שיהיה זכאי וצדיק, דכתיב ואביט ואין עוזר הסתכלתי אם יש זכויות בישראל שיהיה עזר וסעד אל הגולה ולא מצאתי

לפי שפשיבא

לְיִשְׂרָאֵל, זָכָא מֵאֵן דִּיזְדִּמְן וְיִשְׁתַּכַּח בְּהֵוָה זְמָנָא, בְּגִין דְּהֵוָה
 דִּיתְקַיִים בְּהֵוָה זְמָנָא בְּמַהֲיִמְנוּתָא, יִזְכָּה לְהֵוָה נְהִירוֹ דְּחֲדוּה
 דְּמִלְכָּא, וְעַל הֵוָה זְמָנָא כְּתִיב, (זכריה יג ט) וְצִרְפְּתִים כְּצֹרֶף אֶת
 הַכֶּסֶף וּבְחֲנָתִים כְּבַחוֹן אֶת הַזָּהָב וְגו'.

טעם הסכמת אברהם אבינו על הגלות
 בַּהֲהִיא שַׁעְתָּא יִתְעַר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַבְרָהָם, וְיִימָא לִיה,

מתוק מדבש

בָּהֶם זְכוּת, וְכִמְהָ עֲקֵתִין עַל עֲקֵתִין לְיִשְׂרָאֵל וְאִזְ כִּמְהָ צָרוֹת עַל צָרוֹת יְהוּ
 לְיִשְׂרָאֵל. אָבֵל מִצַּד שְׁנֵי זָכָא מֵאֵן דִּיזְדִּמְן וְיִשְׁתַּכַּח בְּהֵוָה זְמָנָא אֲשֵׁרִי
 מִי שִׁיזְדִּמְן בְּזִמְן הֵוָה, בְּגִין דְּהֵוָה דִּיתְקַיִים בְּהֵוָה זְמָנָא בְּמַהֲיִמְנוּתָא
 לְפִי שְׁמִי שִׁיתְקִים בְּזִמְן הֵוָה בְּאֻמִּינָה, יִזְכָּה לְהֵוָה נְהִירוֹ דְּחֲדוּה דְּמִלְכָּא
 יִזְכָּה לְאֹר הֵוָה שֶׁל שְׁמַחַת הַמֶּלֶךְ בְּרוּךְ הוּא שְׂאֵז יִשְׁמַח ה' בְּמַעֲשָׁיו, וְעַל הֵוָה
 זְמָנָא כְּתִיב וְעַל זִמְן הֵוָה כְּתִיב וְצִרְפְּתִים כְּצֹרֶף אֶת הַכֶּסֶף פְּרוּשׁ
 אֲצִרְף אֶת יִשְׂרָאֵל לְהַסִּיר מִהֶם הַסִּיגִים כְּמוֹ שֶׁמְצַרְפִּים אֶת הַכֶּסֶף, רְצוּנוֹ לֹמַר
 אֲבִיא עֲלֵיהֶם צָרוֹת לְכָלוֹת מִהֶם הַפּוֹשְׁעִים וְהַמּוֹרְדִּים, וּבְחֲנָתִים כְּבַחוֹן אֶת הַזָּהָב
 וְגו' רְצוּנוֹ לֹמַר בְּהַצְרוֹת הַבָּאוֹת אֲבָחוֹן אֶת הַנְּשָׁאָרִים אִם יַעֲמִדוּ בְּאֻמִּינָתָם, כְּמוֹ
 שְׂבוּחֵינִים אֶת הַזָּהָב בְּכוּר הַצֹּרֶף לְדַעַת אִם הוּא נָקִי מִסִּיג.

מאמר "טעם הסכמת אברהם אבינו על הגלות" בו מתגלה דבר
 התמיה למה אכן הסכים אברהם אבינו ע"ה על מכירת בנו בגלות, והיינו
 כאשר הקב"ה בעצמו יאמר לו ידעתי שכל דבריך היו רק לפנים כדי לסתום
 פה המקמרג, וכמו כן ענין הסבל בחבלי המשיח הם גם כן רק לפנים כדי
 להפחיד את ישראל להתקרב לתשובה וגאולה.

(מקור המאמר זוהר פרשת שלח דף קעג ע"ב וצמאורינו כנך יג עמ' טו-יז)

בַּהֲהִיא שַׁעְתָּא יִתְעַר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַבְרָהָם, וְיִימָא לִיה, קוּם
 הוּא לְאַבְרָהָם בַּעַת הַגְּאָלָה שְׁהוּא בְּמִדַּת הַחֶסֶד, וְיִימָא לִיה, קוּם

קום, דהא מטא זמנא דאנא פריק לבניך, למיהב לון אגר טב על כל מה דסבלו בגלותא, ומגו דאברהם הוה בזבינו דלהון, דכתיב (דברים לז ב) אם לא פי צורם מכרם, דא אברהם, הוה ליה כמאן דלא טב בעיניו, ואחמי גרמיה כמאן דבעי דילקון על חוביהון יתיר, ויימא גבו מחוביהון גבו מחטאיהון, אמר ליה קדשא בריך הוא לאברהם, ידענא, כלא איהו מה דאמרת לאנפין, אנא אוף הכי לאנפין, אל תכלאי, אנא בעי לפייסא

מתוך מדבש

ויאמר לו קום מן הקבר, דהא מטא זמנא דאנא פריק לבניך כי הגיע הזמן שאני גואל את בניך, למיהב לון אגר טב על כל מה דסבלו בגלותא ולתת להם שכר טוב על כל מה שסבלו בגלות, ומגו דאברהם הוה בזבינו דלהון ולפי שאברהם היה בהסכמת מכירתם בגלות, דכתיב אם לא פי צורם מכרם וצורם דא אברהם זה הוא אברהם (פמנאר לקמן דף נט עמוד ב), הוה ליה כמאן דלא טב בעיניו לכן היה נראה מדבריו גם עתה כמי שאינו טוב בעיניו, ואחמי גרמיה כמאן דבעי דילקון על חוביהון יתיר ומראה בעצמו כאלו רוצה שילקו עוד יותר על צונותיהם, ויימא גבו מחוביהון גבו מחטאיהון ויאמר גבו ופרעו

מצונותיהם גבו ופרעו מחטאיהם, אמר ליה קדשא בריך הוא לאברהם אז יאמר הקדוש ברוך הוא לאברהם, ידענא, כלא איהו מה דאמרת לאנפין אני יודע שכל מה שאמרת הוא רק לפנים, כדי שלא יהיה פתחון פה להמקטרג לקטרג עליהם, ולא ימנע מהם תכלית הטוב, לכן אנא אוף הכי לאנפין גם אני אתנהג עמהם לפנים, ורצונו לומר גם חבלי המשיח יהיה רק לפנים להפחיד את ישראל שיעשו תשובה כדי שיהיו ראויים להגאלה בשלמות, לכן אומר הקדוש ברוך הוא לאברהם אל תכלאי אל תמנע יותר את שכר בניך, אנא בעי לפייסא לך על בניך ואני רוצה לפייס ולרצות אותך בשביל בניך, כי די להם לישראל במה שסבלו עד עתה בגלות ועמדו

לך על בְּנִיד, לֹא תִמְנַע טִיבו מְנַהוֹן, לֹא תִמְנַע אֲגַר טַב מְנַהוֹן, כִּמָּה וְכִמָּה סָבְלוּ עַל חוֹבִיָּהוֹן, וּבִגְיִי כָךְ אוֹמַר לְצַפּוֹן תְּנִי, וְהִינֹנִי אֲשֶׁר צָפַנְתָּ, וְדָא הוּא מְלָה (ס"א דְּתַהָא) דְּהִתְּהִיא מִבְּשָׂרָת.

וְתוּ תִבְשָׁר זְמַנָּא תְּנִינָא, בְּשַׁעְתָּא דְּשְׂכִינְתָּא תִסְלַק עַל הַהוּא טוֹרָא עֲלָאָה, וְתַהֲךְ וְתִבְשָׁר לְאַבְהֶן, מִיד תַּהֲךְ לִירוּשָׁלַיִם, וְתַחֲמִי לָהּ בְּחֶרְבָּנָא, תִיעוֹל לְצִיּוֹן, וְתִמְן תִּקְרָקֵר קִירָא בְּמִלְקַדְמִין.

מִתּוֹק מִדְּבַשׁ

בְּעִמְקֵי הַקְּלֻפּוֹת, לְכֹן מַעֲתָה לֹא תִמְנַע טִיבו מְנַהוֹן לֹא תִמְנַע אֲגַר טַב מְנַהוֹן אֵל תִּמְנַע הַחֲסֹד מֵהֶם אֵל תִּמְנַע הַשְּׂכָר טוֹב מֵהֶם, כִּי כִכָּר נִתְעַפְּלוּ זְהֻמוֹת הָעֲוֹנוֹת, וְרֹאשִׁים הֵם לְכָל הַטּוֹב הַצִּפּוֹן לָהֶם, כִּמָּה וְכִמָּה סָבְלוּ עַל חוֹבִיָּהוֹן כִּי כִכָּר כִּמָּה עֲנָשִׁים סָבְלוּ עַל עֲוֹנוֹתֵיהֶם, וּבִגְיִי כָךְ וּלְכָךְ כְּתוּב אוֹמַר לְצַפּוֹן תְּנִי תֵן שְׂכָר הַטּוֹב, וְהִינֹנִי אֲשֶׁר צָפַנְתָּ וְזֶהוּ מָה שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא צָפַן וְגִנִּי לִירָאִיו, וְדָא הוּא מְלָה דְּתַהָא מִבְּשָׂרָת וְזֶהוּ הַדָּבָר הֵרָאשׁוֹן שֶׁתִּבְשָׁר חֲפָצִי בָּהּ, עַל הַגָּאֻלָּה וְעַל שְׂכָר טוֹב שֶׁעֲתִיד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לָתֵת לְבָנָיו.

וְתוּ תִבְשָׁר זְמַנָּא תְּנִינָא וְעוֹד תִּבְשָׁר חֲפָצִי בָּהּ שֶׁהִיא אִמּוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ

פַּעַם שְׁנִית, כִּי בְּשַׁעְתָּא דְּשְׂכִינְתָּא תִסְלַק עַל הַהוּא טוֹרָא עֲלָאָה בְּשַׁעֲה שֶׁהִשְׁכִּינָה תַעֲלָה עַל אוֹתוֹ הִר גְּבוּהָ שֶׁהוּא הִר הָעֲבָרִים כְּנ"ל, וְתַהֲךְ וְתִבְשָׁר לְאַבְהֶן וּמִשָּׁם תִּלָּךְ לְבָשָׁר לְהֶאֱבֹת אֶת גְּאֻלַּת בְּנֵיהֶם, אַחֵר כָּךְ מִיד תַּהֲךְ לִירוּשָׁלַיִם וְתַחֲמִי לָהּ בְּחֶרְבָּנָא מִיד הִשְׁכִּינָה תִלָּךְ לִירוּשָׁלַיִם וְתִרְאָה אוֹתָהּ עֲדִין בְּחֶרְבָּנָה, תִיעוֹל לְצִיּוֹן וְהִיא תִכְנַס לְצִיּוֹן דְּהִינֹנִי לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ, וְתִמְן תִּקְרָקֵר קִירָא בְּמִלְקַדְמִין וְשֵׁם תִצְעַק צְעָקוֹת כְּבַתְחֻלָּה כְּמוֹ בַעַת הַחֲרָבָן, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (יִשְׁעִיָּה כג ט) כִּי יוֹם מְהוּמָה וְגו' מִקְרָקֵר קִר וְשׁוֹעַ אֶל הָהָר, פְּרוּשׁ בְּיוֹם חֲרָבָן יִירוּשָׁלַיִם כְּשֶׁהָאוֹיְבִים הִרְסוּ בְּקִיר הַחוֹמוֹת אֲזִי צְעָקָה הִשְׁכִּינָה עַל חֲרָבָן הִר הַבֵּית

על אתר בי מותבה, ועל יקרא דילה בההוא אתר, ותמן אומיאת, דלא תיטול מתמן ולא תפוק, עד דקדשא ברין הוא יפרוק לבנהא, ודא חפצי בה תבשר במלקדמין, ואמרת (ישעיה יב ו) צהלי ורני יושבת ציון כי גדול בקרבך וגו', מאי גדול בקרבך, דא קדשא ברין הוא, דאיהו אתי לגבה לאקמא לה מעפרא, ויימא לה (ס נ ג) התנערי מעפר קומי שבי ירושלים, ירושלים איהי, וירושלים שמה ודאי.

מתוק מדבש

והמקדש, על אתר בי מותבה ועל יקרא דילה בההוא אתר על מקום בית מושבה, ועל כבודה שהיה לה במקום ההוא, וגם עתה תצעק השכינה על אריכת הגלות, ותמן אומיאת דלא תיטול מתמן ולא תפוק ושם היא נשבעת שלא תלך ולא תצא משם, עד דקדשא ברין הוא יפרוק לבנהא עד שהקדוש ברוך הוא יגאל את בניה. ודא חפצי בה תבשר במלקדמין ואז חפצי בה שהיא אמו של משיח תבשר במקדם, ואמרת

ותאמר להשכינה שיושבת בציון צהלי ורני יושבת ציון כי גדול בקרבך קדוש ישראל, ושואל מאי גדול בקרבך קדוש ישראל, ומשיב דא קדשא ברין הוא זהו הקדוש ברוך הוא, דאיהו אתי לגבה לאקמא לה מעפרא שהוא יבא אל השכינה להקים אותה מעפרה, ויימא לה ויאמר לה התנערי מעפר קומי שבי ירושלים, ואומר כי ירושלים איהי השכינה היא שוכנת בירושלים, לכן וירושלים שמה ודאי ירושלים היא שמה ודאי.

מלך המשיח מוזנע את העליונים על סבלם וצערם של ישראל

עאל בִּהְיוֹא אֶתֶר, לְאַשְׁתַּעֲשָׂע בְּכָל אֵינוֹן הַיְכָלִין [וכו'].

עַד דְּאַתְגַּלִּי לִיה חַד אֶתֶר דְּאַקְרִי קֵן צְפוֹר, וְאַיהוּ אֶתֶר דְּכְרִיז עֲלֵיהּ הֵהוּא צְפוֹר דְּאַתְעַר בְּגִנְתָּא דְּעֵדֵן בְּכָל יוֹמָא.

מתוך מדבש

מאמר "מלך המשיח מוזנע את העליונים על סבלם וצערם של ישראל" יבואר בו ענין צערם של האבות ורחל אמנו ע"ה על סבל הבנים עדת ישראל בגלות ועוצם בכייתו של מלך המשיח והתעוררותו בנן עדן יחד עם נשמות הצדיקים שם, עד עלותו לכסא העליון והמלאך מט"ט מתיישב אצלו בציווי השי"ת, והשכינה הק' נשבעת לבטל מלכות הרשעה ולקיים ההבטחה לישראל על כל המובנות שעתיד לעשות להם, ובכך יבטל כח המקטרגים.

(מקור המאמר צהר פרשת שמות דף ט ע"א, וצנזאוריטו כרך ה עמ' סט-עא)

עאל בִּהְיוֹא אֶתֶר לְאַשְׁתַּעֲשָׂע בְּכָל אֵינוֹן הַיְכָלִין בְּרֹאשֵׁי הַדָּשִׁים וּבִנְמִי הַמוֹעֲדִים וּבְשִׁבְתוֹת מְשִׁיחַ נִכְנַס בְּאוֹתוֹ הַמְּקוֹם (בְּגֵן עֵדֵן) שִׁישׁ שֶׁם הָאֵלֶף הַיְכָלִין דְּכִסּוּפִין לְהַשְׁתַּעֲשָׂע בְּכָל אוֹתָם הַתַּעֲנוּגִים דְּשֶׁם, כִּי בְּכָל הַזְּמָנִים הָאֵלֹו יֵשׁ הַתַּחֲדָשׁוֹת שֶׁהַמְּלָכוֹת [הַשְּׂכִינָה] מְאִירָה מְלַמְעֵלָה לְכֵן גַּם הַמְּשִׁיחַ שֶׁהוּא מְבַחֲינָת מְלָכוֹת עוֹלָה לְהַשְׁתַּעֲשָׂע בְּהִיכְלוֹת הֵהֶם [וכו'].

עַד דְּאַתְגַּלִּי לִיה חַד אֶתֶר דְּאַקְרִי קֵן צְפוֹר עַד שְׁנִגְלָה לוֹ מְקוֹם

אַחַד הַנִּקְרָא קֵן צְפוֹר, שֶׁהוּא בְּהִיכָל קֹדֶשׁ הַקָּדָשִׁים, וְכָל זֶה הוּא לְמַעַלָּה בְּגֵן עֵדֵן הַעֲלִיֹן שֶׁבְּעוֹלָם הַבְּרִיאָה, וּבְנִגְדוֹ יֵשׁ כָּל זֶה בְּגֵן עֵדֵן שֶׁל מִטָּה בְּעוֹלָם הַעֲשִׂיָּה שֶׁבּוֹ אָנוּ עוֹסְקִים כְּאֵן, וְאַיהוּ אֶתֶר דְּכְרִיז עֲלֵיהּ הֵהוּא צְפוֹר דְּאַתְעַר בְּגִנְתָּא דְּעֵדֵן בְּכָל יוֹמָא וְהוּא מְקוֹם עֲלִית הַנְּשָׁמוֹת מִגֵּן עֵדֵן הַתַּחֲתוֹן לְגֵן עֵדֵן הַעֲלִיֹן שֶׁמְכַרְזֵת הַצְּפוֹר שֶׁהוּא מְט"ט בְּכָל יוֹם לְאֵלֹו הַנְּשָׁמוֹת שְׂרָאוֹיֹת לְעֹלוֹת שֶׁהִגִּיעַ הַזְּמַן לְעֹלוֹת.

ובההוא אתר מרקמן דיוקנן דכל שאר עמין, דאתכנשו עליהו דישראל לאבאשא לון, עאל בההוא אתר, זקיף עינוי וחזי אבהן דעאלין בחרבן בית אלה"א, עד דחמי לרחל דדמעהא באנפהא, וקדשא ברין הוא מנחם לה, ולא צביאת לקבלא תנחומין, כמה דאת אמר (ירמיה 6 יד) מאנה להנחם על בניה, כדין משיח ארים קליה ובכי, ואזדעזע כל גנתא דערן, וכל אינון צדיקיא דתמן געו ובכו עמיה.

געיי ובכי זמנא תניינא, ואזדעזע ההוא רקיע דעל גבי גנתא, אלה וחמש מאה רבוא משריין עלאין, עד דמטי לגו

מתוק מדבש

על בניה מאנה להנחם על בניה כי אינו, כדין משיח ארים קליה ובכי אז משיח מרים קולו ובוכה, ואזדעזע כל גנתא דערן ומזדעזע ונחרר כל הגן ערן, וכל אינון צדיקיא דתמן געו ובכו עמיה וכל אותם הצדיקים שהם שם צועקים ובוכים עמו, כי זאת הבכיה היא נגד צער התחתונים לכן בוכים עמו הצדיקים שהיו בעולם הזה.

אחר כך געיי ובכי זמנא תניינא המשיח צועק ובוכה פעם שנית כנגד צער העליונים שגם הם כצער על צערן של ישראל, ולכך ואזדעזע ההוא רקיע דעל גבי גנתא מזדעזע אותו הרקיע שעל הגן, אלה וחמש מאה רבוא משריין עלאין אלה

ובההוא אתר מרקמן דיוקנן דכל שאר עמין ובמקום ההוא של תקן צפור מרקמות ומצירות בבגד הנקרא פורפירא דמלקא הצורות של כל העמים ההם דאתכנשו עליהו דישראל לאבאשא לון שנתקבצו על ישראל להרע להם, עאל בההוא אתר זקיף עינוי וחזי אבהן דעאלין בחרבן בית אלה"א ומשיח נכנס במקום ההוא וזקף עינוי ורואה את צורות האבות כשנכנסו בבית האלהים בעת החרבן, עד דחמי לרחל דדמעהא באנפהא עד שרואה את רחל שדמעה על פניה, וקדשא ברין הוא מנחם לה ולא צביאת לקבלא תנחומין והקדוש ברין הוא מנחם אותה ואינה רוצה לקבל תנחומין, כמה דאת אמר רחל מבכה

כְּרִסְיָא עֲלָאָה, כְּדִין קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא רְמִיז לְהֵהוּא צַפְרָא, וְעָאֵל לְהֵהוּא קֵן דִּילָהּ, וְיִתְבָּא לְגַבֵּי מְשִׁיחַ וְקָרִי מַה דְּקָרִי, וְאַתְעֵר מַה דְּאַתְעֵר.

עַד דְּמַגּוּ כְּרִסְיָא קְדִישָׁא, אֲתִקְרִי תִלַּת זְמַנִּין הֵהוּא קֵן צַפּוֹר וּמְשִׁיחַ, וְכֹלָא סְלִקִּין לְעִילָא, וְאוּמִי לֹון קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַעְבְּרָא מִלְכוּ חֵיבָא מִן עֲלָמָא עַל יְדָא דְּמְשִׁיחַ, וְלִנְקַמָּא נְקָמִין דִּישְׂרָאֵל, וְכֹל אֵינוֹן טְבוּן דְּזַמִּין קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַעַבְדַּ לְעַמִּיהָ, וְתֵב הֵהוּא קֵן צַפּוֹר וּמְשִׁיחַ לְדוּכְתִּיהָ

מתוך מדבש

שֶׁלש פְּעָמִים קֵן צַפּוֹר שֶׁהוּא מְלָאךְ מִט"ט וּמְשִׁיחַ שְׁנִמְצָא שֵׁם, וְכֹלָא סְלִקִּין לְעִילָא וְכֹלָם עוֹלִים לְמַעְלָה אֵל הַמְּלָכוֹת, וְאוּמִי לֹון קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַעְבְּרָא מִלְכוּ חֵיבָא מִן עֲלָמָא עַל יְדָא דְּמְשִׁיחַ וְלִנְקַמָּא נְקָמִין דִּישְׂרָאֵל וְנִשְׁבַּע לָהֶם הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא הַמְּלָכוֹת לְהַעֲבִיר וּלְבַטֵּל מְלָכוֹת הַרְשָׁעָה מִן הָעוֹלָם עַל יְדֵי הַמְּשִׁיחַ וְלִנְקוֹם נְקָמָתָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְכֹל אֵינוֹן טְבוּן דְּזַמִּין קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַעַבְדַּ לְעַמִּיהָ וְגַם נִשְׁבַּע לָהֶם הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁכֹּל אוֹתָם הַטּוֹבוֹת שֶׁהִבְטִיחַ לְיִשְׂרָאֵל, שֶׁהוּא עֲתִיד לַעֲשׂוֹת לְעַמּוֹ, (וְעַנִּין הַשְּׁבוּעָה הוּא כְּדֵי שֶׁיּוֹבֵב לֹא יוֹכִלוּ הַמְּקַטְרָגִים לְקַטְרֵג עַל יִשְׂרָאֵל), וְתֵב הֵהוּא קֵן צַפּוֹר וּמְשִׁיחַ לְדוּכְתִּיהָ וְאַחֵר כֶּף חוֹזְרִים הָקֵן צַפּוֹר דְּהֵינּוּ מִט"ט וּמְשִׁיחַ לְמִקּוֹמָם.

וְחַמֵּשׁ מֵאוֹת רַבּוּא מַחְנוּת מְלָאכִים עֲלִינוּנִים שֶׁהֵם מַצֵּד הַבִּינָה שֶׁהִיא סוּד אֶל"ף ה"א, עַד דְּמִטִּי לְגוּ כְּרִסְיָא עֲלָאָה עַד שֶׁהַמְּשִׁיחַ מַגִּיעַ לְכַסָּא הָעֲלִיוֹן, שֶׁהוּא סוּד הַמְּלָכוֹת [הַשְּׁכִינָה], כְּדִין קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא רְמִיז לְהֵהוּא צַפְרָא אֲזִי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹמֵז לְצַפּוֹר הַהִיא, שֶׁהִיא מְלָאךְ מִט"ט, וְעָאֵל לְהֵהוּא קֵן דִּילָהּ וְהַצַּפּוֹר נִכְנָסֵת לְהִיכָל שְׁלָה הַנִּקְרָא קֵן צַפּוֹר, וְיִתְבָּא לְגַבֵּי מְשִׁיחַ וְהִיא יוֹשֶׁבֶת אֶצֶל הַמְּשִׁיחַ, וְקָרִי מַה דְּקָרִי וְקוֹרְאָתָהּ מַה שֶׁקוֹרְאָתָהּ, וְאַתְעֵר מַה דְּאַתְעֵר וְעַל יְדֵי זֶה הִיא מְעוֹרְרָתָהּ מַה שֶׁמְעוֹרְרָתָהּ לְמַעְלָה.

עַד דְּמַגּוּ כְּרִסְיָא קְדִישָׁא אֲתִקְרִי תִלַּת זְמַנִּין הֵהוּא קֵן צַפּוֹר וּמְשִׁיחַ עַד שֶׁמִּתּוֹךְ הַכַּסָּא הַקְדוֹשׁ שֶׁהוּא הַמְּלָכוֹת [הַשְּׁכִינָה] דְּאַצִּילוֹת נִקְרָאִים

מלך המשיח מקל היסורים מעל ישראל ומקבלן עליו

בשעתא דאמרין ליה למשיחא צערא דישראל בגלותהון, ואינון חייבין די בהון, דלא מסתפלי למנדע למאריהון, ארים קלא ובכי על אינון חייבין דבהו, הדא הוא דכתיב (שם נג ט) והוא מחולל מפשעינו מדופא מעונותינו, תייבין אינון נשמתין וקיימין באתרייהו.

בגנתא דעדן אית היכלא חדא דאקרי היכלא דבני מרעין, פדין

מתוק מדבש

מאמר "מלך המשיח מקל היסורים מעל ישראל ומקבלן עליו" יבואר בו שהמשיח הינו שבור ורצוין מחמת עונותינו, לפי שקיבל עליו כל המחלות המכאובים והיסורים שהיו ראויים לישראל, וביחוד מפני העונשים על עלבונה של תורה, ולולא זאת לא היה יכול שום אדם לסבול היסורים מחמת הקטרוגים.

(מקור המאמר ספר פרשת ויקהל דף ר"ב ע"א, ונצי"לויט כרך ח עמ' שפס-שפט)

בשעתא דאמרין ליה למשיחא צערא דישראל בגלותהון בשעה שאומרות (הנשמות) למשיח את צעכם של ישראל בגלותם, ואינון חייבין די בהון דלא מסתפלי למנדע למאריהון ואותם הרשעים שבהם שאינם מסתפלים לדעת את קונם וגורמים אריכות הגלות, ארים קלא ובכי על אינון חייבין דבהו אז משיח מרים את קולו ובוכה על אלו הרשעים שבהם, הדא הוא דכתיב

ואמר עוד כי בגנתא דעדן אית היכלא חדא דאקרי היכלא דבני מרעין יש בגן עדן התחתון

מְשִׁיחַ עָאֵל בְּהֵוּא הִיכְלָא, וְקֹאֲרִי לְכָל מַרְעִין וְכָל כְּאָבִין, כָּל יְסוּרֵיהוֹן דִּישְׁרָאֵל, דִּיִּיתוֹן עָלֵיהּ, וְכִלְהוּ אֲתִיִּין עָלֵיהּ, וְאַלְמָלָא דְאִיהוּ אָקִיל מְעַלְיָהּ דִּישְׁרָאֵל וְנָטִיל עָלֵיהּ, לָא הוּי בְּרַ נָשׁ דִּיכִיל לְמַסְבַּל יְסוּרֵיהוֹן דִּישְׁרָאֵל עַל עוֹנָשֵׁי דְאִוְרֵיתָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (טז פסוק ד) אֲכֵן חֲלִינּוּ הוּא נָשָׂא וְגו'.

מִתּוֹק מִדְּבַשׁ

הִיכַל אֶחָד הַנִּקְרָא הִיכַל שֶׁל הַחוֹלִים, שֶׁשָּׁם נִמְצְאוּ אוֹתָם הַנִּשְׁמוֹת שֶׁסָּבְלוּ חֲלָאִים בְּעוֹלָם הַזֶּה לְכַפֵּר עוֹנוֹתֵיהֶם, בְּדִין מְשִׁיחַ עָאֵל בְּהֵוּא הִיכְלָא אֲזִי מְשִׁיחַ נִכְנֵס בְּזֶה הַהִיכַל, וְקֹאֲרִי לְכָל מַרְעִין וְכָל כְּאָבִין כָּל יְסוּרֵיהוֹן דִּישְׁרָאֵל דִּיִּיתוֹן עָלֵיהּ וְהוּא קוֹרָא לְכָל הַמַּחְלוֹת וְלְכָל הַמַּכְאוֹבִים וְכָל יְסוּרֵיהֶם שֶׁהֵיוּ רְאוּיִים לָבוֹא עַל יִשְׂרָאֵל, שֶׁיָּבֹאוּ עָלָיו, וְכִלְהוּ אֲתִיִּין עָלֵיהּ וְכֻלָּם בָּאִים עָלָיו, וְאַלְמָלָא דְאִיהוּ אָקִיל מְעַלְיָהּ דִּישְׁרָאֵל וְנָטִיל עָלֵיהּ וְאִם לֹא שֶׁמְשִׁיחַ מְקַל מְעַל הִיכַל אֶחָד הַנִּקְרָא הִיכַל שֶׁל הַחוֹלִים, שֶׁשָּׁם נִמְצְאוּ אוֹתָם הַנִּשְׁמוֹת שֶׁסָּבְלוּ חֲלָאִים בְּעוֹלָם הַזֶּה לְכַפֵּר עוֹנוֹתֵיהֶם, בְּדִין מְשִׁיחַ עָאֵל בְּהֵוּא הִיכְלָא אֲזִי מְשִׁיחַ נִכְנֵס בְּזֶה הַהִיכַל, וְקֹאֲרִי לְכָל מַרְעִין וְכָל כְּאָבִין כָּל יְסוּרֵיהוֹן דִּישְׁרָאֵל דִּיִּיתוֹן עָלֵיהּ וְהוּא קוֹרָא לְכָל הַמַּחְלוֹת וְלְכָל הַמַּכְאוֹבִים וְכָל יְסוּרֵיהֶם שֶׁהֵיוּ רְאוּיִים לָבוֹא עַל יִשְׂרָאֵל, שֶׁיָּבֹאוּ עָלָיו, וְכִלְהוּ אֲתִיִּין עָלֵיהּ וְכֻלָּם בָּאִים עָלָיו, וְאַלְמָלָא דְאִיהוּ אָקִיל מְעַלְיָהּ דִּישְׁרָאֵל וְנָטִיל עָלֵיהּ וְאִם לֹא שֶׁמְשִׁיחַ מְקַל מְעַל

יִשְׂרָאֵל אֶת הַיְסוּרִים וּמִקְבָּלָם עָלָיו, לָא הוּי בְּרַ נָשׁ דִּיכִיל לְמַסְבַּל יְסוּרֵיהוֹן דִּישְׁרָאֵל עַל עוֹנָשֵׁי דְאִוְרֵיתָא לֹא הִי אָדָם שֶׁיִּכּוֹל לְסַבֵּל אֶת יְסוּרֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל מִחֲמַת הָעֲנָשִׁים עַל עֲלֻבוֹנָהּ שֶׁל תּוֹרָה, כִּי מִדַּת הַדִּין מְקַטְרֶגֶת עַל יִשְׂרָאֵל עַל שֶׁמִּנִּיחִים חַיֵּי עוֹלָם וְעוֹסְקִים בְּחַיֵּי שְׁעָה, הָדָא הוּא דְכְּתִיב זֶהוּ שֶׁפְּתוּב בְּמְשִׁיחַ אֲכֵן חֲלִינּוּ הוּא נָשָׂא הַחֲלִי שֶׁהִיָּה רְאוּי לָבוֹא עָלֵינוּ הוּא מְקַבֵּל וְנוֹשֵׂא עָלָיו, וּמַכְאוֹבֵינוּ סָבָלָם, וְהוּא סוֹבֵל אֶת הַמַּכְאוֹב שֶׁהִיָּה רְאוּי לָבֹא עָלֵינוּ.

ענין המלחמות הצרות והנסים שיעשו לישראל בסוד גלוי המשיח ומופתיו

מתמן ולהלאה יתער קדשא בריה הוא לאינון נסין ואתינ (דף י ע"א) דקאמרן, ויתערו על ישראל אינון עקתינ דקאמרן, וכדין (ס"א ורנא דא) ואף את בריתי יצחק, ולבתר פד יגית מלכא משיחא קרבין בכל עלמא בימינא דקדשא בריה הוא, כמה דאתא אמר (שמות טו ו) ימינך יהו"ה נאדרי בכח, כדין ואף

מתוק מדבש

מאמר "ענין המלחמות הצרות והנסים שיעשו לישראל בסוד גלוי המשיח ומופתיו" יפורט בו דבר הצורך בחבלי הצער שבימות המשיח, כדי שישראל יצטרפו ויתלבנו ויתעוררו בתשובה שבוה יזכו לראות בנצחוננו של מלך המשיח במלחמותיו, בכח ימינו דהיינו במדת חסדו של הקב"ה.

(מקור המאמר זוהר פרשת שמות דף י ע"א, וצנזאורינו כנך ה עמ' 55-5)

מתמן ולהלאה יתער קדשא בריה הוא לאינון נסין ואתינ (דף י ע"א) דקאמרן מכאן ואילך יעורר הקדוש ברוך הוא הנסים והאותות שאמרנו לעיל, שהם סוד גלוי המשיח ומופתיו בשמים ובארץ, ואמר כי בין גלוי וגלוי יהיה עוד הסתר ואז ויתערו על ישראל אינון עקתינ דקאמרן יתעוררו על ישראל אותם הצרות שאמרנו כדי שישוּבו בתשובה ויצטרפו ויתלבנו, וכדין ואז יתקיים מה שכתוב ואף את בריתי יצחק דהיינו הצרות יתעוררו מכח דין הקשה של בחינת יצחק, לפי שלא שבו בתשובה כראוי כדי שיוזכו לגאולה, ולבתר ואחר שיעבר הזמן שפגגד יצחק, פד יגית מלכא משיחא קרבין בכל עלמא בימינא דקדשא בריה הוא כשיעשה מלך המשיח מלחמות בכל העולם בכח ימינו דהיינו במדת חסדו של הקדוש ברוך הוא כמה דאתא אמר, ימינך יהו"ה נאדרי בכח, ומשיח יעשה נקמות באמות העולם על כל הרעה שעשו לישראל ולמקדש ועל שחללו תורתו,

את בריתי אברהם אֶזְכֹּר, וּלְבַתֵּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר, דָּא ה' בְּתִרְאָה, בְּהִיוּא זְמַנָּא כְּתִיב (זכריה יד ט) וְהָיָה יְהו"ה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יְהו"ה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד.

בְּכָל דּוֹר יֵשׁ קֵץ שְׁאֵם יִזְכּוּ יִגְאָלוּ בּוֹ
(קץ) אֵית בְּכָל דְּרָא וְדָרָא כְּפֻּם זְכוּן דִּילְהוֹן בְּכָל מְאֵרָה דְּדָרָא, כְּפֻּם דְּרוּב דְּרָא נוֹטִים אֶבְתְּרִיָּה, וְאֵם חוֹבִין מִתְּרַבִּין עֲלֶיהָ,

מתוק מדבש

בְּדִין אִזּוּ יִתְקִים מַה שְּׁכָתוּב וְאִף אֵת בְּרִיתִי אֶבְרָהִם אֶזְכֹּר שְׁהִיא הִתְעוֹרְרוֹת מִצַּד מִדַּת הַחֶסֶד, וּלְבַתֵּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר, וּמִפְּרֵשׁ דָּא ה' בְּתִרְאָה הִיא הַשְׂכִּינָה הַנִּקְרָאת אָרֶץ, שְׁהִיא לֹא תְקוּם מִעַפְר שְׁפִלְיָתָה עַד שִׁיעֲשֶׂה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִקְמָה בְּאֻמוֹת הָעוֹלָם, בְּהִיוּא זְמַנָּא כְּתִיב עַל זְמַן הַהוּא כְּתוּב וְהָיָה יְהו"ה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ זְעִיר אֲנִפִּין יְהִיָּה לְמֶלֶךְ עַל הַמַּלְכוּת, בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יְהו"ה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד בְּסוּד יְחִיד הָעֲלִיוֹן דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינָתָהּ.

מֵאֲמָר "בְּכָל דּוֹר יֵשׁ קֵץ שְׁאֵם יִזְכּוּ יִגְאָלוּ בּוֹ" מְבֹאֵר בּוֹ דְּבַר הַגִּילוי שֶׁבְּכָל דּוֹר יֵשׁוּ קֵץ גְּאוּלָּה הַתְּלוּי בְּתִיקוּן הַמְּדוּת וְהַזִּיכוּךְ שֶׁל יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ בְּתַפִּילָה בְּתוֹרָה בְּגִמְ"ח וּבְדוּמָה, שְׁאֵם אֲכֵן יִזְכּוּ בָּהֶם אִזּוּ יִגְאָלוּ.

(מקור המאמר נתיקוני זהר חדש דף קטו ע"א, ונציאורינו כרך ד עמ' לת-לט)

קֵץ אֵית בְּכָל דְּרָא וְדָרָא יֵשׁ קֵץ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, שְׁאֵם יִזְכּוּ יִגְאָלוּ עַל יְדֵי אוֹתוֹ הַקֵּץ, (ה"ג) כְּפֻּם זְכוּן דִּילְהוֹן דְּכָל מְאֵרִי דְּרָא כְּפִי הַזְכִּיּוֹת שֶׁל כָּל רָאשֵׁי וּמִנְהִיגֵי הַדּוֹר, כְּפֻּם מִדָּה דְּרוּב דְּרָא נוֹטִים אֶבְתְּרִיָּה וְגַם כְּפִי הַמְּדָה שֶׁרַב הַדּוֹר נוֹטִים אֶתְרִיָּה כְּפִי שְׁלֵמְדוֹ מְרָאשׁ הַדּוֹר, רְצוּנוֹ לֹאֲמַר כִּי יֵשׁ דּוֹר שִׁינְדֵּפֶךָ עַל יְדֵי גְּמִילוּת חֲסָדִים, וְיֵשׁ דּוֹר שִׁינְדֵּפֶךָ בְּתַפְלוֹת, וְיֵשׁ דּוֹר שִׁינְדֵּפֶךָ בְּעֶסֶק הַתּוֹרָה וּבְדוּמָה, וְאֵם חוֹבִין מִתְּרַבִּין עֲלֶיהָ וְאֵם הַחוֹבוֹת

אמר רבי חייא (אדחייא) פורקנא עד דרא אחרא, ובגין דא כל הקצין פלו, וכלא תליא בתיובתא, ובזכוון דמדות דכל דרא ודרא.

אבל קץ וזמן דשוי קדשא בריף הוא, לא תליא בזכוון ובמדות דכל דרא ודרא, אלא ביה תליא, דא הוא דכתיב (ישעיה מ ט) למעני למעני אעשה, (יחזקאל כ ט) ואעש למען שמי.

מתוק מדבש

מתרבות על הזכיות של הדור, אז אדחייא פורקנא עד דרא אחרא נדחית הגאלה עד דור אחר, עד שרב ישראל יעשו תשובה ויתקנו אותה המדה השולטת באותו הדור, ואז יהיו ראויים אל הגאלה. ובגין דא כל הקצין פלו ולקף כל הקצים שנאמרו בספרים פלו ועברו, וכלא תליא בתיובתא ובזכוון דמדות דכל דרא ודרא וכל הגאלה תלויה בתשובה, ובזכיות של המדות השיכות אל כל דור ודור, וזהו בסוד זכו "אחישנה".

אבל קץ וזמן דשוי קדשא בריף הוא אבל קץ וזמן ששם הקדוש ברוף הוא לתקון העולם, שהוא הזמן של "בעתה" שאז יהיה חדוש העולם.

לא תליא בזכוון ובמדות דכל דרא ודרא אינו תלוי בזכיות ובמדות של כל דור ודור, אלא ביה תליא אלא בו בהקדוש ברוף הוא בעצמו תלוי, לפי שהקדוש ברוף הוא לא ירצה לסבל עוד את פגם שכינתו ומעוט הירח וחרבן בית המקדש, ואז אפלו יהיו כלם חייבים יביא הקדוש ברוף הוא את הגאלה, ויזכה אליה מי שיזכה, ומהם ייסד הקדוש ברוף הוא את עולמו, דא הוא דכתיב וזהו שפתוב למעני למעני אעשה בשביל מדותי וספירותי שישתלמו אעשה לגאול את ישראל, ועוד כתוב ואעש למען שמי כדי להשלים את שמי, כי אין השם שלם כל זמן שאין הקדוש ברוף הוא מבער את החיצונים ומתיחד עם השכינה.

קין המשיח לא גלה הקב"ה מלב לפה

אמר רבי יוחנן, כל הגליות שגלו ישראל מארצם, כלם היה גלוי לכל, וגלותא רביעאה, לא נגלה לעולם, ואיזהו גלות הרביעי, זהו שהוא משעיר, שהוא עשו, דכתיב (בראשית לו ט) וישב עשו בהר שעיר.

אמר רבי, למה נקרא שמו שעיר, על שם תוקף וחוזק העול הפכד, שמונעין מהם התורה והעבודה, וזהו עול על נשמתם שנותנין על ישראל, שעיר הוא תק"ף בגימטריא, וזהו הגלות שישאל יושבים בה, היא משא דומה, כלומר, בחשאי,

מתוך מדבש

מאמר "קין המשיח לא גלה הקב"ה מלב לפה" מובא בו מאמר הקב"ה בעצמו כביכול על מחשבי קין המשיח שהם שומים, כיון שהדבר לא נגלה כלל אפילו מלב לפה.

(מקור המאמר נזכר חדש פרשת בראשית דף יב ע"א, ונמצאוינו כרך א עמ' קפה-קפת)

אמר רבי יוחנן כמו שאמר רבי יוחנן, כל הגליות שגלו ישראל מארצם, כלם היה גלוי לכל סוף וקץ זמנם, במצרים ארבע מאות שנה, בכל שבעים שנה, וגלותא רביעאה לא נגלה לעולם וגלות הרביעית הוא לא נגלה קצה בפרוש לעולם, ואיזהו גלות הרביעי, זהו שהוא משעיר, שהוא עשו זה הוא גלות שעיר שהוא עשו, דכתיב כמו שכתוב וישב עשו בהר שעיר.

אמר רבי, למה נקרא שמו שעיר, על שם תוקף וחוזק העול הפכד של הגלות שהם משימים על בני ישראל, שמונעין מהם על ידי זה מלמוד התורה והעבודה, וזהו עול על נשמתם שנותנין על ישראל, וסימן לדבר פי שעיר הוא תק"ף בגימטריא, וזהו הגלות שישאל יושבים בה, היא משא דומה היא משא של דומיה, כלומר, בחשאי שלא נגלה קצו, דבר שלא

דָּבָר שֶׁלֹּא נִגְלָה מִהֶלֶב לָפָה, שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה סג ד) כִּי יוֹם נָקָם בְּלִבִּי וְגוֹמֵר.

רַבִּי יִצְחָק פֶּתַח, (דברים לו ו) וַיִּקְבֹּר אֹתוֹ בְּגִי בְּאֶרֶץ מוֹאָב מוֹל בֵּית פְּעוֹר, וּכְתִיב וְלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קְבוּרָתוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה, אָמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שׁוֹטִים הֵם הַמְּחַשְּׁבִים קִצֵּי מְשִׁיחָא, דָּבָר שֶׁלֹּא גִלִּיתִי לְעוֹלָם, שֶׁנֶּאֱמַר כִּי יוֹם נָקָם בְּלִבִּי, לִבָּא לְפּוֹמָא לָא גִלְיָא, וְאִינוּן מְשַׁתְּדְּלֵי לְמַחְשָׁב קִצֵּי.

בְּהַאי נַחְזִי, תַּלְתָּא סִימְנֵי פְתֻבִית וְאַחְזִית לְדַרְי עֲלֻמָּא בַּקְבוּרְתִּיהָ דְּמִשָּׁה עֲבָדִי, וְאַלִּין אֵינוּן, בְּגִיָּא, בְּאֶרֶץ מוֹאָב, מוֹל בֵּית פְּעוֹר, אַחְזִית וְיַהֲבִית סִימְנִין לְכֻלְהוֹן דְּעֲלֻמָּא, וְלֹא יָדַעִי קְבוּרְתִּיהָ,

מתוק מדבש

נִגְלָה מִהֶלֶב לָפָה, שֶׁנֶּאֱמַר כִּי יוֹם נָקָם בְּלִבִּי וְגוֹמֵר פְּרוּשׁ שֶׁלֹּא נִגְלָה מִתִּי יְבֵא הַיּוֹם שֶׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִנָּקֵם נַקְמַת עַמּוֹ, כִּי הוּא נֹסֵת בְּתוֹךְ לִבָּבוֹ.

רַבִּי יִצְחָק פֶּתַח לְפָרֵשׁ מַה שֶּׁפְּתוּב וַיִּקְבֹּר אֹתוֹ בְּגִי בְּאֶרֶץ מוֹאָב מוֹל בֵּית פְּעוֹר, וּכְתִיב וְלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קְבוּרָתוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה מִכָּאֵן מִבֵּיא רִאִיָּה שְׂאִי אֶפְשָׁר לְדַעַת אֶת קֶץ הַמְּשִׁיחַ, כִּי אָמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שׁוֹטִים הֵם הַמְּחַשְּׁבִים קִצֵּי מְשִׁיחָא שׁוֹטִים הֵם הַמְּחַשְּׁבִים אֶת הַקֶּץ וְהַזְמַן שֶׁל בֵּיאַת הַמְּשִׁיחַ, דָּבָר שֶׁלֹּא גִלִּיתִי לְעוֹלָם, שֶׁנֶּאֱמַר כִּי יוֹם נָקָם בְּלִבִּי, לִבָּא לְפּוֹמָא לָא גִלְיָא הֶלֶב לֹא גִלָּה לָפָה, וְאִינוּן מְשַׁתְּדְּלֵי לְמַחְשָׁב קִצֵּי וְהֵם מְשַׁתְּדְּלִים לְחֻשׁוֹב וְלְדַעַת אֶת קֶץ הַמְּשִׁיחַ. וְאָמַר בְּהַאי נַחְזִי בַּקְבוּרְתוֹ שֶׁל מִשָּׁה נִרְאָה שְׂאִי אֶפְשָׁר לְדַעַת קֶץ הַמְּשִׁיחַ, כִּי תַלְתָּא סִימְנֵי פְתֻבִית וְאַחְזִית לְדַרְי עֲלֻמָּא בַּקְבוּרְתִּיהָ דְּמִשָּׁה עֲבָדִי שֶׁלִּשָּׁה סִימְנִים פְּתֻבִית וְהִרְאֵתִי לְדוֹרוֹת הָעוֹלָם בְּמָקוֹם קְבוּרָתוֹ שֶׁל מִשָּׁה עֲבָדִי, וְאַלִּין אֵינוּן וְאֵלּוּ הֵם, בְּגִיָּא, בְּאֶרֶץ מוֹאָב, מוֹל בֵּית פְּעוֹר, הֵרִי אַחְזִית וְיַהֲבִית סִימְנִין לְכֻלְהוֹן דְּעֲלֻמָּא הִרְאֵתִי וְנִתְתִּי סִימְנִים לְכָל הָעוֹלָם, וְעַם כָּל זֶה וְלֹא יָדַעִי קְבוּרְתִּיהָ אֵינִם יוֹדְעִים מָקוֹם קְבוּרָתוֹ,

דְּכָתִיב וְלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קְבוּרָתוֹ, דְּבָר שְׁלֹא גִלִּיתִי וְלֹא הִרְאִיתִי, הֵיכָאָף אֲמַרִי שְׁטוּתָא וְשִׁקְרוּתָא קָמִי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּהָךְ.

הָדָא הוּא דְּכָתִיב מִשָּׂא דּוּמָה אֵלֵי קוֹרָא מִשְׁעִיר, אֱלוֹ יִשְׂרָאֵל, שְׁקוֹרְאִין לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, מַעוּל כְּבֹד שֶׁל בְּנֵי שְׁעִיר, וּמֵאֵי אֲמַרִי, שׁוֹמֵר מַה מְלִילָה וְגוֹמֵר, רְצוֹנָם לֹמֵר, רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם אֶתָּה הוּא שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל יְהו"ה, עַד מָתִי אָנוּ בְּזֵה הַגְלוּת שְׁדוּמָה לְלִילָה, אֲמוֹר לָנוּ, מַה מְלִילָה, מַה תְּהֵא מְזוּ הַלִּילָה, אֵימָתִי תוֹצִיאָנוּ מִמָּנָה.

בֹּא וּרְאֵה מֵאֵי דְּכָתִיב בְּתַרְיָה, אֲמַר שׁוֹמֵר אֶתָּה בְּקָר וְגַם לִילָה, אֲמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל, אֶתָּה בְּקָר, הִבְאֵתִי וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִן הַגְלוּת, וְלֹא זְכִיתֶם לְהִיּוֹת בְּבִקְרָה.

מִתּוֹק מִדְּבַשׁ

דְּכָתִיב וְלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קְבוּרָתוֹ, כָּל שְׂכֵן דְּבָר שְׁלֹא גִלִּיתִי בְּפִירוּשׁ, וְלֹא הִרְאִיתִי בְּרָמָז, דְּהֵיִינוּ אֶת קֶץ הַמְּשִׁיחַ, הֵיכָאָף אֲמַרִי שְׁטוּתָא וְשִׁקְרוּתָא קָמִי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּהָךְ אֵיךְ אוֹמְרִים בְּזֵה שְׁטוּת וְשִׁקְרָה לְפָנֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהֵם יוֹדְעִים אֶת קֶץ הַמְּשִׁיחַ.

הָדָא הוּא דְּכָתִיב וְהוּא שְׁכָתוּב מִשָּׂא דּוּמָה אֵלֵי קוֹרָא מִשְׁעִיר מִי הוּא הַקוֹרָא, אֱלוֹ יִשְׂרָאֵל, שְׁקוֹרְאִין לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, מַעוּל כְּבֹד שֶׁל בְּנֵי שְׁעִיר, וּמֵאֵי אֲמַרִי וּמַה הֵם אוֹמְרִים, שׁוֹמֵר מַה מְלִילָה שְׁכָתוּב אַחֲרָיו, אֲמַר שׁוֹמֵר אֶתָּה בְּקָר וְגַם לִילָה, אֲמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל, אֶתָּה בְּקָר רְצוֹנוֹ לֹמֵר הִבְאֵתִי וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִן הַגְלוּת הַקּוֹדֶמֶת, וְלֹא זְכִיתֶם לְהִיּוֹת בְּבִקְרָה הֵיִינוּ לְהִשָּׁאֵר

וגם לילה, הבאתי לכם הלילה, והאפלתי אתכם בבור הגלות הזה שהוא פלילה, אם תבעיון בעיו, אם אתם מבקשים לדעת קץ גאולתכם אימתי תהיה, ואימתי תבואו לארצכם, שובו אתיו, שובו בתשובה ומיד אתיו. פי הא דאמר רבי יהודה, אין קץ הגלות נתלה אלא בתשובה, שנאמר (מלכים ב' 17) היום אם (דף יב ע"ב) בקולו תשמעו.

קרוב לימות המשיח יתרבה הדעת בעולם
כד אתו לגבי דרבי שמעון אשתעו ליה עובדא דא, אמר לון

מחוק מדבש

בבחינת בקר. וגם לילה פרושו הבאתי לכם הלילה שהוא גלות אדום, והאפלתי (פסוקים פסג יד קסג, קל"ד לומר "והנאמ") אתכם בבור הגלות הזה שהוא פלילה שקשה פחשכות הלילה, אם תבעיון בעיו רצונו לומר אם אתם מבקשים לדעת קץ

מאמר "קרוב לימות המשיח יתרבה הדעת בעולם" בו מודגש ענין רצון הקב"ה שלא לגלות את הקץ לבני העולם, ואכן בימים הקרובים לביאת המשיח יזכו הכל להבין ולדעת בחשבונות קץ הגאולה וידעו את זמנה.

(מקור המאמר זוהר פרשת וילא דף קט ע"א, וצנצאניו כרך 3 עמ' מנה-מנה)

כד אתו לגבי דרבי שמעון אשתעו שפעון ספרו לו המעשה (על התגלות ליה עובדא דא פשבאו לפני רבי הספר שבו נכתבו אותיות שמות הק')

דילמא בקץ משיחא דאנון אתון הויתון משתדלי, אמרו ליה דא לא ידעינן, דהא כלל אתנשי מינן.

אמר לון רבי שמעון, לית רעותא דקדשא בריה הוא בדא דיתגלי כל כך לעלמא, וכד יהא קריב ליומי משיחא, אפילו רבי דעלמא זמינן לאשפחא טמירין דחכמתא, ולמנדע ביה קצין וחושבנין, ובההוא זמנא אתגליא לכלא.

הדא הוא דכתיב (פסוק ג ט) כי אז אהפך אל עמים וגו', מהו אז, בזמנא דתיקום כנסת ישראל מעפרא ויוקים לה קדשא

מתוק מדבש

שנמסרו לאדם הראשון), אמר לון דילמא בקץ משיחא דאנון אתון הויתון משתדלי אמר להם שמא בקץ של משיח שהיה רמזו זמן ביאתו באותם האותיות הייתם עוסקים, לכן נעלם הספר מכס, אמרו ליה דא לא ידעינן דהא כלל אתנשי מינן אמרו לו את זה אין אנו יודעים לפי שהכל נשכח מאתנו.

אמר לון רבי שמעון לית רעותא דקדשא בריה הוא בדא דיתגלי כל כך לעלמא אמר להם רבי שמעון שאין רצונו של הקדוש ברוך הוא בזה שיתגלה זמן הקץ בברור לבני העולם, וכד יהא קריב ליומי משיחא וכשיהיה קרוב לימות המשיח

אז ירבה הדעת בעולם, עד אפילו רבי דעלמא זמינן לאשפחא טמירין דחכמתא שאפלו התינוקות עתידים למצוא ולדעת חכמות נסתרות, ולמנדע ביה קצין וחושבנין ולדעת בהם קצים וחשבונות של הגאולה, ובההוא זמנא אתגליא לכלא ובאותו זמן יתגלה זמן הקץ לכל בני אדם.

הדא הוא דכתיב כי אז אהפך אל עמים וגו', ומפרש מהו אז מתי יהיה זה, ואמר בזמנא דתיקום כנסת ישראל מעפרא ויוקים לה קדשא בריה הוא בזמן שתקום כנסת ישראל מעפר גלותה כשיוקים אותה הקדוש ברוך הוא שזה יהיה קרוב לימות המשיח, אז כלם ידעו את זמן הגאולה,

הַנֶּאֱלָה הַעֲתִידָה תַּחֲיָה בְּזִכּוֹת מֹשֶׁה רַבֵּנוּ ע"ה
 רַבִּי יוֹסִי בֶן חֶלְפָתָא, הָוָה יִתִּיב קָמִיָּה דְּרַבִּי יִצְחָק, אָמַר לִיה
 מִיָּדִי שְׁמִיעַ לִיה לִמָּר, עַל מָה אֶתְאַדָּךְ יוֹמָא דְּמִשְׁיחָא מִן
 גְּלוּתָא דָּא, אָמַר לִיה, לֹא אֶתְאַדָּךְ אֱלָא עַל בִּישׁוּל אוֹרִיתָא, דְּהָכִי
 שְׁמַעְנָא מִרַב הַמְּנוּנָא סָבָא, תִּלְתָּא גְּלִיּוֹת גְּלוּ יִשְׂרָאֵל, וְחֲזִירוּ
 בְּזִכּוֹתֵהוּן דְּתִלְתָּא אֲבוֹת, וּגְלוּתָא רַבִּיעָא בְּזִכּוֹתָא דְּמֹשֶׁה יַחֲזִירוּ.

כִּדְרִין אֶהְפֹּךְ אֶל עַמִּים שְׂפָה בְרוּרָה אֶחָד שְׂיִתְאֶחֱדוּ בְּאַמְנוּנָה לִקְרֹא כָלֶם בְּשֵׁם
לִקְרֹא כָלֶם בְּשֵׁם ה' וּלְעַבְדּוֹ שְׂכֵם ה' לְעַבְדּוֹ שְׂכֵם אֶחָד וּבִדְעָה אַחַת.

(מקור המאמר בזהר חדש פרשת בראשית 97 יב ע"ג, וצביאוריניו כרך א עמ' קפט)

רבי יוסי בן חלפתא, הוה יתיב
קמיה דרבי יצחק ה'ה יושב
 לפני רבי יצחק, אמר ליה שאל ממנו,
מידי שמיע ליה למר האם נשמע
למורי טעם על מה אתארך יומא
דמשיחא מן גלותא דא למה נתארך
היום של ביאת המשיח מן הגלות הו,
אמר ליה רבי יצחק, לא אתארך
אלא על ביטול אורייתא לא נתארך

תָּא וְאַחֲזִי לָךְ, דְּלֹא אֲתַגְלוּ יִשְׂרָאֵל אֱלֹא עַל בִּיטוּל תּוֹרָה, שְׁנֵאמַר (ירמיה ט יב) וַיֹּאמֶר יְהוָה עַל עֲזָבְכֶם אֶת תּוֹרָתִי, אָמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּגָלִיּוֹת הָרָאשׁוֹנוֹת, חֲזָרוּ בְּזָכוֹת אֲבֵרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, עֲכָשְׁיוּ הֵם חֲטָאוּ בַּתּוֹרָה שֶׁנִּתְּתִי לְמֹשֶׁה, וְנִקְרְאתָ עַל שְׁמוֹ, שְׁנֵאמַר (מלאכי ג כג) זָכְרוּ תּוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדִּי, כִּד יִתְּבוּנוּ וַיִּתְּעַסְקוּן בַּתּוֹרָתוֹ, בְּזָכוֹת מֹשֶׁה אֲנִי גּוֹאֲלָם.

מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יִשְׁלַט עַל שְׂרֵי מַעֲלָה שֶׁל הָאֲמוֹת
אֲסָרִי לְגַפֵּן עִירָה, דָּא מַלְכָּא מְשִׁיחָא, דְּזִמִּין לְשַׁלְטָאָה עַל כָּל

מתוק מדבש

תָּא וְאַחֲזִי לָךְ בֹּא וְאַרְאֶה לָךְ, דְּלֹא אֲתַגְלוּ יִשְׂרָאֵל אֱלֹא עַל בִּיטוּל תּוֹרָה כִּי לֹא גָלוּ יִשְׂרָאֵל אֱלֹא עַל עֶוֶן בִּטּוּל תּוֹרָה, שְׁנֵאמַר, וַיֹּאמֶר יְהוָה עַל עֲזָבְכֶם אֶת תּוֹרָתִי (קמ"ג קכ"ג מ"ה) וְנִקְרְאתָ עַל שְׁמוֹ, שְׁנֵאמַר זָכְרוּ תּוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדִּי, כִּד יִתְּבוּנוּ וַיִּתְּעַסְקוּן בַּתּוֹרָתוֹ, בְּזָכוֹת מֹשֶׁה אֲנִי גּוֹאֲלָם.

מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יִשְׁלַט עַל שְׂרֵי מַעֲלָה שֶׁל הָאֲמוֹת יוֹבֵא כו
עֵינִן רֹמְמוֹת מִמִּשְׁלַתּוֹ שֶׁל הַמְּשִׁיחַ שֶׁעֲתִיד לַחֲכִנִּיעַ אֶת כָּל שְׂרֵי הָאֲמוֹת
הַעֲלִיּוֹנִים וְאֵת כַּחוֹת הַסֵּטֶם

(מקור המאמר זוהר פרשת ויחי דף רל"א ע"א, וצנזורינו כרך ד עמ' תל"ט-ת"מ)

אֲסָרִי לְגַפֵּן עִירָה, גַּפֵּן זֶה דָּא מַלְכָּא כָּל חִילִי עֲמִמְיָא רֹמְמוֹת עַל מֶלֶךְ
מְשִׁיחָא דְּזִמִּין לְשַׁלְטָאָה עַל הַמְּשִׁיחַ שֶׁעֲתִיד לְשַׁלּוֹט עַל כָּל צְבָאוֹת

חילי עממיא, חילין די ממנן על עמין, ואינון תוקפא דלהון לאתתקפא, וזמין מלכא משיחא לאתגברא עליהו, בגין דהאי גפן שליט על כל אלין כתרין תתאין, דשליטי בהו עממיא.

האי נצח לעילא, ישראל דאינון שרקה ישיצון וינצחון חילין אחרנין לתתא, ועל בלהו יתגבר מלכא משיחא, הדא הוא דכתיב (זכריה ט ט) עני ורובב על חמור ועל עיר, עיר וחמור, תרין כתרין אינון דשליטי בהו עממיא, ואינון מסטר שמאלא סטרא דמסאבא.

מתוך מדבש

וחילות העמים, חילין די ממנן על עמין ועל כל צבאות שהם שרי מעלה הממנים על העמים, ואינון תוקפא דלהון לאתתקפא והם הכח והתקף של האמות להתחזק על ידם, וזמין מלכא משיחא לאתגברא עליהו ועתיד מלך המשיח להתגבר ולמשול על האמות, בגין דהאי גפן שליט על כל אלין כתרין תתאין דשליטי בהו עממיא לפי שהמלכות [השכינה] שולטת על כל הספירות של הסטרא אחרא שהם למטה שעל ידם שולטים האמות.

ומפרש כי האי נצח לעילא המלכות מנצחת כחות הסטרא אחרא שולטים העמים, ואינון מסטר שמאלא סטרא דמסאבא והם מצד השמאל שהוא צד הטמאה.

עקר השפראת השכינה היא בקבר רחל

ועוד בדרך, דא קבורת רחל, דאיהי בפרשת אורחין, ועלה
אתמר (ירמיה ט ב) מי יתנני במדבר מלון ארחים, ואינון
תרין משיחין, דמתמן קא עברין פד אתאן למפרק לישראל.

מתוק מדבש

מאמר "עקר השפראת השכינה היא בקבר רחל" בו מתנלה שהשכינה
בגלותה היא בפרשת דרכים, ועיקר שרייתה הוא בדרך אפרתה במקום
קבורת רחל ששם יעברו שני המשיחים בני יוסף ודוד בביאתם לגאול את
ישראל.

(מקור המאמר במיקומי זהר מיקון ו דף כא ע"א, ונציאוריו כדן א עמ' שלא-שג)

"בדרך", דא קבורת רחל זו היא
קבורת רחל שנאמר בה
(פרשת לה יט) ותקבר "בדרך" אפרתה,
ששם היא עקר שרית השכינה, דאיהי
בפרשת אורחין שהשכינה היא
בפרשת דרכים, דהיינו בגלות, ועלה
אתמר ועל השכינה נאמר מי יתנני
במדבר שאשרה במדבר בגלות ולא
על ישראל, כי מחמת צונותם אסתלק
מהם, מלון ארחים מי הם הארחים,
ואמר ואינון תרין משיחין והם שני
משיחים משיח בן דוד ומשיח בן יוסף,
דמתמן קא עברין פד אתאן
למפרק לישראל כי במקום קבר רחל
יעברו כשיבואו לגאול את ישראל, ואז
תהיה מקום קבורת רחל מלון להם.

לעת המשיח יבטל היצר הרע
לא יתבטל יצר הרע מעלמא, עד דיייתי מלפא משיחא, וקדשא
בריה הוא יחדי בעובדוי, וכדין (ישעיה כה ט) בלע המות לנצח.

השי"ת ינהיג את ישראל בבח הקדשה
בזמנא דיייתי מלפא משיחא (דף קט ע"ב) עתיד קדשא בריה הוא
לאעברא כל אליו קליפין לעילא ואמצעייתא ותתא, ולא

מתוק מדבש

מאמר "לעת המשיח יבטל היצר הרע" מובא בו זמן ביטול הקליפות
והמלאך המות מן העולם, דהיינו היצר הרע שבסוד עמלק, והשי"ת ישמח
במעשיו.

(מקור המאמר זוהר פרשת פקודי דף רלו ע"א, וצנזורינו כרך ט עמ' קלא)

לא יתבטל יצר הרע מעלמא עד יתקיים מה שפתיב בלע המות לנצח
דיייתי מלפא משיחא לא יתבטל שפתיב המות יתבטל לעולם, ולכן פתח
היצר הרע שהוא מלאך המות מן העולם מאמר זה בפסוק ראשית גוים עמלק
עד שיבוא מלך המשיח, וקדשא בריה ואחריתו עדי אובד, כי עמלק הוא סוד
הוא יחדי בעובדוי שאז הקדוש היצר הרע, ואחריתו שיהיה נאכד ובטל
בריה הוא ישמח במעשיו, וכדין ואז מן העולם.

מאמר "השי"ת ינהיג את ישראל בבח הקדשה" בו יבואר דבר
הוספת רוח הקדושה על ישראל לעתיד, והיחוד העליון שיוסיף נשמות
חדשות לישראל בלב חדש ורוח חדשה.

(מקור המאמר צמח צדק סט דף קט ע"ג, וצנזורינו כרך ג עמ' קמה-קמו)

בזמנא דיייתי מלפא משיחא בזמן ע"ב) עתיד קדשא בריה הוא
שיבא מלך המשיח, (דף קט לאעברא כל אליו קליפין לעילא

יְהִי עַרְבּוּבִיָּא בְּפִמְלִיָּא דְלַעֲלִיא, בְּהֵוָה זְמַנָּא (דנריס לז יג) יְהוֹ"ה בְּדֶד יִנְחֵנוּ לְיִשְׂרָאֵל וְאִין עֲמוּ אַל נִכְר. בְּהֵוָה זְמַנָּא (נראשית ד ז) וְתוֹסֵף לְלֵדָת, אִיתוֹסֵף רוּחָא דְקִדְשָׁא עַל יִשְׂרָאֵל, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (יחזקאל לו טו) וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב חֲדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה אֶתֶן בְּקִרְבְּכֶם.

הַשְׂכִּינָה. וְאִמּוּ שֶׁל מְשִׁיחַ יִבְשְׂרוּ קוֹל הַנֶּאֱלָה פֶּתַח וְאָמַר, (ישעיה מ ט) עַל הָר עֵבֶר קַעֲג ע"ב) גְּבוּהָ עָלֵי לָךְ מִבְּשֶׁרֶת צִיּוֹן וְגו', עַל הָר גְּבוּהָ, הָאִי וְדָאֵי הָר הָעֶבְרִים,

מחוק מדבש

וְאִמְצַעִיתָא וְתַתָּא עֲתִיד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַעֲבִיר וּלְבַטֵּל כָּל אֱלוֹ הַקְּלָפוֹת מִלְּמַעְלָה מֵעוֹלָם הַבְּרִיאָה, וּמֵאֲמָצַע מֵעוֹלָם הַיְצִירָה, וּמִלְּמַטָּה מֵעוֹלָם הַעֲשִׂיָּה, וְלֹא יִהְיֶה עוֹד עַרְבּוּבִיָּא בְּפִמְלִיָּא דְלַעֲלִיא וְלֹא יִהְיֶה עוֹד עַרְבּוּב הַקְּלָפוֹת בְּמִלְּאֲכֵי הַקְּדָשׁ לְמַעְלָה, בְּהֵוָה זְמַנָּא בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן יִקָּים מַה שֶּׁכְּתוּב יְהוֹ"ה בְּדֶד יִנְחֵנוּ לְיִשְׂרָאֵל בְּכַח הַקְּדָשָׁה, וְאִין עֲמוּ אַל נִכְר שְׁלֹא יִהְיֶה עֲמוּ שׁוּם כַּח שֶׁל הַסְטֵרָא אֲחֵרָא. בְּהֵוָה זְמַנָּא בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן נֶאֱמַר וְתוֹסֵף לְלֵדָת שְׁפָרוּשׁוֹ אִיתוֹסֵף רוּחָא דְקִדְשָׁא עַל יִשְׂרָאֵל שְׁיִתוֹסֵף רוּחַ קִדְשָׁה עַל יִשְׂרָאֵל, לְפִי שְׁיִתְּהִי יַחֲדָה הַעֲלִיּוֹן לְהוֹסִיף נְשָׁמוֹת חֲדָשׁוֹת לְיִשְׂרָאֵל, הָדָא הוּא דְכְּתִיב זֶהוּ שְׁכָנוֹב וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב חֲדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה אֶתֶן בְּקִרְבְּכֶם מִחַמַּת הַנְּשָׁמוֹת הַחֲדָשׁוֹת שְׁיִתְּחַדְּשׁוּ אֲזִי בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

מֵאֲמַר "הַשְׂכִּינָה, וְאִמּוּ שֶׁל מְשִׁיחַ יִבְשְׂרוּ קוֹל הַנֶּאֱלָה" יִצְוִין בּו עֲנִין הַבְּשׂוּרָה הַגְּדוּלָה לְכָל הָעוֹלָם בְּהַתְגַּלּוּת הַגּוֹאֵל צֶדֶק, וִיקוּיִם אִזּוּ וְהִי ה' לְמַלְךְ עַל כָּל הָאָרֶץ.

(מקור המאמר זה: פרשת שלח דף קעג ע"ב, וצמאוריכו כרך יג עמ' ריא-ריז)

פֶּתַח רַב הַמְנוּנָא סָבָא, וְאָמַר לְפָרֵשׁ גְּבוּהָ עָלֵי לָךְ מִבְּשֶׁרֶת צִיּוֹן וְגו', מַה שֶּׁכְּתוּב עַל הָר (דף קעג ע"ב) וּפְרָשׁ עַל הָר גְּבוּהָ, הָאִי וְדָאֵי הָר

אתר דמשה אתקבר, והא אוקמוה דשכינתא תסלק לתמן, ותבשר עלמא, אבל כלא איהו, מבשרת ציון דא איהי חפצי כה, אתתא דנתן בר דוד, אימא איהי דמשיחא מנחם בר עמיאל, ואיהי תיפוק ותבשר, ואיהי בכללא דמבשרת ציון. קלא ישתמע בעלמא, ותריין מלכין יתערוון בעלמא לאגחא קרבא, ויפוק שמא קדישא על עלמא.

מתוק מדבש

ישראל, כמו שכתוב (ישעיה סג ד) לא יאמר לך עוד צווכה וגו', כי לך יקרא חפצי כה, אימא איהי דמשיחא מנחם בר עמיאל, שהיא אמו של משיח הנקרא מנחם בן עמיאל, כלומר שהוא יצא מחלציה, ואיהי תיפוק ותבשר והיא תצא ותבשר על הגאולה, ואיהי בכללא דמבשרת ציון וגם היא בכלל מבשרת ציון, ורצונו לומר השכינה תבשר ברוחני בהעלם, ואמו של משיח תבשר בגשמי בנגלה.

ואז קלא ישתמע בעלמא ואז קול הבשורה ישמע בעולם, ותריין מלכין יתערוון בעלמא לאגחא קרבא ושני מלכים יתעוררו בעולם לעשות מלחמה, ויפוק שמא קדישא על עלמא ואז יצא השם הקדוש למלך על העולם, כמו שכתוב (זכריה יז ט) והיה ה' למלך על כל הארץ, וכתוב (עזקיה א כא) והיתה לה' המלוכה.

העברים זהו ודאי הר העברים, אתר דמשה אתקבר המקום שמשה נקבר בו, שהיה קדוש יותר מקדשת ארץ ישראל, ואין שום שר שולט עליו אלא משה רבנו עליו השלום, (פמנאל זקדשם פרומה דף קנו עמוד א), והא אוקמוה והרי כבר בארו החברים, דשכינתא תסלק לתמן כי השכינה תעלה לשם, לפי שארץ ישראל שהיא מקומה של השכינה, מסורה עדין בידי הגוים, לכן היא תעלה לפתח שער כניסת ארץ ישראל שהוא הר העברים, ותבשר עלמא ושם תבשר לכל העולם את בשורת הגאולה, אמנם מפני שהגאולה תהיה על ידי אדם גשמי, לכן תצטרף נשמה אחת שתהיה מבשרת את הגאולה, וזה שאמר אבל כלא איהו אבל הכל הוא נכון, כי מבשרת ציון, דא איהי חפצי כה זו היא חפצי כה, אתתא דנתן בר דוד היא אשתו של נתן בן דוד (סנאלי בשמואל ב י יד), והיא נקראת בן על שם

מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יִתְעַלֶּה וְיִתְכַבֵּד עַל כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם
 הַהוּא יוֹמָא יִתִּידַע לְעִילָא וְתַמָּא, דְּכְתִיב (זכריה יז ז) וְהָיָה יוֹם
 אֶחָד הוּא יִוָּדַע לִיהו"ה, וְהַהוּא יוֹמָא, יוֹמָא דְנוֹקְמָא
 אִיהוּ, דְּזַמִּין קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְנוֹקְמָא מְשָׁאָר עַמִּין.
 וְכֵד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יַעֲבִיד נִוְקָמִין בְּשָׂאָר עַמִּין, כְּדִין אוֹקִיר
 אֲנוּשׁ מִפְּזוּ, דָּא מְלָכָא מְשִׁיחָא, דִּי־סִתְּלַק וְיִתִּיקֵר עַל כָּל
 בְּנֵי עֲלָמָא.

מתוך מדבש

מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יִתְעַלֶּה וְיִתְכַבֵּד עַל כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם" בו מובא
 דבר היום הגדול הנודע לה' לבדו מתי יהיה, והיינו יום הגאולה שאז הכל
 ידעו שהוא היום להשי"ת ויודע מעלתו הגדולה של מלך המשיח.

(מקור המאמר מהר פרשת וירא דף קז ע"ב, ונציאורו כרך ז עמ' תקמג)

הַהוּא יוֹמָא יִתִּידַע לְעִילָא וְתַמָּא
 הַיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יָדוּעַ לְמַעְלָה
 וּלְמַטָּה שְׂכָלָם יִדְעוּ שֶׁהוּא יוֹם לַה',
 דְּכְתִיב וְהָיָה יוֹם אֶחָד הַיּוֹם יוֹם
 הַמִּצְוָה לְגַאֲלַת יִשְׂרָאֵל, הוּא יִוָּדַע
 לִיהו"ה הוּא נִוָּדַע לַה' לְבִדּוֹ מְתִי
 יִהְיֶה, וְכַשִּׁיגִיעַ יִוָּדַע לְכָל שֶׁהוּא יוֹם
 לַה', וְהַהוּא יוֹמָא יוֹמָא דְנוֹקְמָא
 אִיהוּ וְהַיּוֹם הַהוּא הוּא יוֹם שֶׁל נִקְמָה,
 דְּזַמִּין קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְנוֹקְמָא
 מְשָׁאָר עַמִּין שְׁעִתִּיד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא לְנוֹקְמָה נִקְמַת עַמּוֹ מְכָל שָׂאָר
 הָעַמִּים, וְעַל נִקְמָה זֹאת נֶאֱמָרוּ הַפְּסוּקִים
 דְּלַעֲלֵל, הֵנָּה יוֹם ה' בָּא אֲכַזְרִי וְעִבְרָה
 וְחִרְוֹן אֶף.
 וְכֵד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יַעֲבִיד
 נִוְקָמִין בְּשָׂאָר עַמִּין וְכַאֲשֶׁר
 הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲשֶׂה נִקְמוֹת בְּשָׂאָר
 כָּל הָעַמִּים, כְּדִין אוֹקִיר אֲנוּשׁ מִפְּזוּ
 פְּרוּשׁ דָּא מְלָכָא מְשִׁיחָא דִּי־סִתְּלַק
 וְיִתִּיקֵר עַל כָּל בְּנֵי עֲלָמָא זֶהוּ
 מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ שְׂיִתְעַלֶּה וְיִתְכַבֵּד עַל כָּל
 בְּנֵי הָעוֹלָם, כִּי כְמוֹ שֶׁאֵתוֹ הַיּוֹם יִהְיֶה
 נִוָּדַע לְכָל, כֵּן גַּם מַעֲלַת מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
 תִּהְיֶה נִוָּדַעַת לְכָל.

האומר שירת הים בראוי, יזכה לראות את המשיח בעטרת בתרו

בה שעתא פד שירתא דימא אתמר, מתעטרא כנסת ישראל בההוא בתרא דזמין קדשא בריה הוא לאעטרא למלכא משיחא, וההוא בתרא גליפא מחקקא בשמהן קדישין, כמה דאתעטר קדשא בריה הוא ההוא יומא דאעברו ישראל ית ימא, ואטבע לכל משריין דפרעה ופרשוהי.

מתוק מדבש

מאמר "האומר שירת הים בראוי, יזכה לראות את המשיח בעטרת בתרו" בו יתחוויר מעלתו הגדולה של המתאמץ לומר את השירה שאמרו ישראל על הים בכונה כיאות, ולכך יזכה לראות את פני המלך מתוקן ומלוכש בכתרו הנחקק בשמות הקודש.

(מקור המאמר צהר פרשת תרומה דף קל"ב ע"א, ונצי"ר כרך 1 עמ' ט)

בה שעתא פד שירתא דימא אתמר באותה שעה כשישראל אומרים שירת הים, מתעטרא כנסת ישראל בההוא בתרא דזמין קדשא בריה הוא לאעטרא למלכא משיחא מתעטרת כנסת ישראל [השכינה] בכתר ההוא שעתיד הקדוש ברוך הוא לעטר בו את מלך המשיח, וההוא בתרא גליפא מחקקא בשמהן קדישין וכתר ההוא הוא מפתח ונחקק בשמות הקדושים, שבו יתעטר משיח כמה דאתעטר קדשא בריה הוא ההוא יומא דאעברו ישראל ית ימא כמו שנתעטר הקדוש ברוך הוא בכתר הזה באותו היום כשעברו ישראל את הים, ואטבע לכל משריין דפרעה ופרשוהי והטביע לכל מחנות פרעה ופרשיו, כי אז על ידי הנסים שנעשו בקריעת ים סוף, נחקקו לכל העמים פי הקדוש ברוך הוא המנהיג לכל הברואים, ועל ידי זה נכתר הקדוש ברוך הוא לעיני כל בכת שמו הגדול שממנו נמצאו כל הנמצאים כלם, ולפי שגם מלך המשיח יחדש נסים לעיני

בגין דא בעי בר נש לשוואה רעותיה בהאי שירתא, וכל מאן דזכי לה בהאי עלמא, זכי למחמי למלכא משיחא בתקוני ההוא כתרא, ובחגירו דזינייה, וזכי לשבחא האי שירתא תמן, והא אוקימנא מלי.

מתוק מדבש

כל, ועל ידי זה יודו הכל שה' אחד ושמו אחד, לכן גם הוא יתעטר בכתר הזה שנתעטר בו הקדוש ברוך הוא בקריעת ים סוף.

בגין דא בעי בר נש לשוואה רעותיה בהאי שירתא מפני זה צריך האדם לשום רצונו וכוונתו בשירה זו שיכון בה להכתיר את השכינה בכתר זה, וכל מאן דזכי לה בהאי עלמא וכל מי שזוכה

לומר שירת הים בעולם הזה, זכי למחמי למלכא משיחא בתקוני ההוא כתרא הוא יזכה לראות את מלך המשיח כשיהיה מחקן ומלכש בזה הכתר, ובחגירו דזינייה ובכלי יינו שהוא חגור, וזכי לשבחא האי שירתא תמן ויזכה לשבח שירה זו שם, והא אוקימנא מלי והרי העמדנו דברים אלו בקסוק ויאמרו לאמר, שפרשו, ויאמרו בעולם הזה, לאמר לעולם הבא.

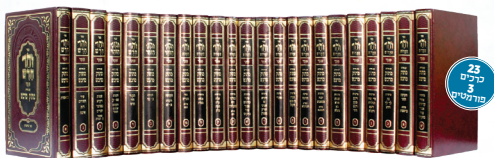
אני מאמין באמונה שלמה בביאת המשיח ואף על פי שיתמהמה. עם כל זה אחבה לו בכל יום שיבוא:

ומתוך האור ומשוב לעינים

20 שנות מתיקות אור הזה"ק

לקראת יובל העשרים
להילולת הגה"צ המקובל בעל ה'מתוך מדבש' זי"ע

מצטרפים לעשרות האלפים המתענגים ומתעלים במתיקות ועריבות
הזהר הקדוש 'מתוך מדבש'

הפירוש הנפלא שנתקבל בכל תפוצות ישראל

זה הזמן לגלות את מתיקות האור!

מוקד הזמנות מיוחד
לרגל 'יובל העשרים'

1800-350-330 תנאים
מיוחדים